

statsminister Anders Fogh Rasmussen har udtalt om, hvordan vi bedre løser opgaven med at integrere flygtninge og indvandrere i Danmark. Statsministeren har nemlig ved flere lejligheder – i nytårstaler og på sit partis landsmøde – fortalt om, hvorledes integrationen ville glide langt bedre, hvis enhver dansker var ven med en indvandrer. En meget sympatisk og rigtig tankegang, som jeg kun kan tilslutte mig.

Jeg mener da også, at Anders Fogh Rasmussen skal roses for at anlægge en så visionær og medmenneskelig synsvinkel på, hvorledes det danske samfund og danskerne kan medvirke til at integrere kommende medborgere. Personlige relationer mellem flygtninge, indvandrere og danskere er det, der skal til: dialog og anerkendelse af hinanden og hinandens værdier, gensidig respekt. Vi skal være venner.

Men nu er det sådan i politik, som i livet i almindelighed, at ord og flotte hensigtserklæringer sjældent alene sætter skub i en udvikling. Der skal ligesom mere til, nemlig handling. Socialdemokraterne sætter handling bag ord og fremsætter derfor beslutningsforslag nr. B 38 om integrationsfamilier.

Der er i al beskedenhed tale om et godt og nødvendigt forslag. Det må på baggrund af dels de nævnte udtalelser fra statsministeren, dels det glædelige faktum, at de fleste af Folketingets partier i dag og den senere tid som sådan har erklæret sig parate til handling i forhold til at skabe en bedre integration i Danmark, formodes at have rigtig gode chancer for at blive vedtaget. Alle vil jo gerne bidrage. Det bør være tydeligt for enhver, at dette forslag indeholder rigtig mange gode perspektiver, når det gælder integration af flygtninge og indvandrere. Ja, man kan næsten sige, at en vedtagelse af forslaget vil få de positive følgevirkninger til at brede sig som ringe i vandet.

Når der etableres kontakt mellem en flygtningefamilie og en dansk familie, er der således en lang række gevinster. Flygtningefamilien får tilknytning til det danske samfund, får forståelse af dansk kultur, forståelse og indblik i de værdier, som præger det danske samfund. Kvinderne, som er en sårbar gruppe, har langt bedre mulighed for at blive integreret. Børnene, som er en sårbar gruppe, kan få langt bedre start på deres skoleforløb. Familierne kan få større mulighed for at få arbejde, bedre beskæftigelse, få større mulighed for at finde en egen bolig, mindre ghettoisering, få større mulighed for at blive indført i fritids- og foreningslivet.

Der er også hele perspektivet omkring det kriminalitetsforebyggende, og sådan kunne man blive ved: positive konsekvenser som ringe i vandet. Samlet set får flygtninge og indvandrere altså langt bedre mulighed for at blive selvklarende og integrerede i det danske samfund, når en dansk familie tilknyttes som vejleder, som mentor. Man kan sige, at de får hjælp til selvhjælp.

Jeg kan derfor kun opfordre mine ordførerkolleger til at se på forslaget med friske, positive øjne. Vi må alle erkende, at den hidtil førte integrationspolitik i Danmark ikke har været god nok. Der skal noget mere til. Det her forslag er ét element blandt forhåbentlig mange fremadrettede og kvalificerede tiltag i en ny politik på området.

Statsministeren har med sine ord om, at vi hver især skal være ven med en flygtning/indvandrer, sat bolden i spil. Nu er det op til Folketinget at sparke bolden i mål. Vi har alle en forpligtelse til at arbejde for en bedre integration. Vi må alle forsøge at finde svar på, hvordan vi bringer etniske danskere sammen med flygtninge- og indvandrerfamilier.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at jeg er ganske enig med min ordførerkollega i, at vi bør se med friske, positive øjne på tilværelsen. Det har både den og vi selv godt af.

Jeg er ganske overbevist om, at dette forslag er yderst velment og også i og for sig selv rigtigt i sit sigte. Der er selvfølgelig ikke tvivl om, at den bedste måde at lære hverdagslivet i Danmark at kende på er ved at leve i det, det vil sige ved at omgås danske familier og indgå i hele det danske hverdagsliv i alle dets forskellige facetter. Selve hensigten med forslaget er yderst velment, og den har man kun sympati for.

Kl. 18.05

Men jeg vil altså tilstå, at jeg synes, at der er tale om en underlig blanding af tvang og frivillighed. Om hverdagslivet – for at det skal være positivt – må man nok sige, at det selvfølgelig skal leves i frihed. Det er jo kun, fordi man frit omgås, træffer, taler med, lever sammen med naboer og venner og andre bekendte, at samværet bliver af værdi. Jeg tror ikke, at der overhovedet vil komme noget som helst godt ud af at tvinge et sådant samvær frem. Der er en mærke-